

OMUL, CRIMINOLOGIA, ȘTIINȚA

CONFERINȚA ȘTIINȚIFICĂ INTERNAȚIONALĂ

CHIȘINĂU, 2023

Institutul de Științe Penale și Criminologie Aplicată,
Facultatea de Drept a Universității de Stat din Moldova,
Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne,
Universitatea de Studii Politice și Economice Europene „Constantin Stere”,
Facultatea de Drept a Universității „Al. I. Cuza” din Iași (România),
Asociația Independentă de Criminologie,
Institutul de Cercetări Juridice, Politice și Sociologice,
Universitatea Americană din Moldova,
Federația Sindicatelor din Moldova „Sindex”,
Agenția de Publicitate „Alvia Grup”,
Міжнародний Економіко-Гуманітарний Університет вимені академіка Степана Дем'янчука (Україна),
Одеський державний університет внутрішніх справ (Україна),
Ужгородський національний університет (Україна),
Видавничий Дім „Гельветика” (Україна)

SUB EGIDA
Academiei de Științe a Moldovei

OMUL, CRIMINOLOGIA, ȘTIINȚA

CONFERINȚA ȘTIINȚIFICĂ INTERNAȚIONALĂ

24 MARTIE 2023

CULEGEREA COMUNICĂRILOR
(volumul I)

CHIȘINĂU, 2023

Omul, criminologia, știința. Culegerea materialelor științifice elaborate în baza comunicărilor de la *Conferința științifică internațională*, organizată cu ocazia aniversării a 40 de ani de activitate pe făgașul învățământului și științei și 65 de ani de viață a criminologului Valeriu Bujor, 24 martie 2023, Chișinău.

COORDONATORII EDIȚIEI:

1. Avornic Gheorghe,
doctor habilitat în drept, profesor universitar, Universitatea de Studii Politice și Economice Europene „Constantin Stere”.
2. Bujor Valeriu,
doctor în drept, profesor universitar, Institutul de Științe Penale și Criminologie Aplicată.
3. Gîrbu Olga,
magistru în drept, Institutul de Științe Penale și Criminologie Aplicată.

COMITET ȘTIINȚIFIC:

Președinte: Bujor Valeriu, doctor în drept, profesor universitar.

Vice-președinte: Juc Victor, membru corresponsent al AȘM, doctor habilitat în drept, profesor universitar.

Secretar: Gîrbu Olga.

Membrii:

1. Bogatyrev Ivan, doctor habilitat în drept, profesor universitar (Ucraina).
2. Brînza Serghei, doctor habilitat în drept, profesor universitar.
3. Buga Larisa, doctor în drept, conferențiar universitar.
4. Cojocaru Rodion, doctor în drept, profesor universitar;
5. Golovco Ecaterina, candidat în științe, conferențiar universitar (Ucraina).
6. Dunea Mihai, doctor în drept (România).
7. Grecu Raisa, doctor habilitat în drept, conferențiar universitar.
8. Gurev Dorina, doctor în drept, conferențiar universitar.
9. Kulyk Liudmyl, doctor în drept, conferențiar universitar (Ucraina).
10. Maksym Korniienko, doctor habilitat în drept, profesor (Ucraina).
11. Preda Aura, doctor, conferențiar universitar (România).
12. Stati Vitalie, doctor în drept, profesor universitar.

COPERTA ȘI ASISTENȚĂ COMPUTERIZATĂ: Gîrbu Olga

Autorii poartă răspundere pentru conținutul textului prezentat!

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții din Republica Moldova

„*Omul, criminologia, știința*”, conferință științifică internațională (2; 2023; Chișinău). *Omul, criminologia, știința*: Conferința științifică internațională, [ediția a 2-a, Chișinău], 24 martie 2023: Culegerea comunicărilor/ coordonatorii ediției: Avornic Gheorghe [et al.]; comitet științific: Bujor Valeriu (președinte) [et al.]. – Chișinău: Institutul de Științe Penale și Criminologie Aplicată, 2023.

ISBN 978-9975-3418-5-1.

Cerințe de sistem: PDF Reader.

Vol. 1. – 2023. – 801 p.: fig., tab. – Antetit.: Inst. de Științe Penale și Criminologie Aplicată [et al.], sub egida Academiei de Științe a Moldovei. – Texte: lb. rom., engl., rusă etc. – Rez.: engl. – Referințe bibliogr. la sfârșitul art. – ISBN 978-9975-3418-6-8 (PDF).

34(082)=00

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИСТОСТІ ОКРЕМИХ ТИПІВ ЗЛОЧИНЦІВ

КУЛИК Людмила,

канд. наук, доцент, Одеський державний
університет внутрішніх справ, Україна,
ORCID ID: 0000-0003-1094-1886

Summary: Article devoted to the problem of criminological personality characteristics of certain types of criminals. The author notes that the identity of the criminal belongs to the leading and, at the same time, remains a complex problem of criminology. The article provides a criminological description of the personality of certain types of criminals, selected on the basis of criminal law classification by types of criminal offenses.

Key words: criminological characteristics, the person of a criminal, the personality of a criminal.

Своєчасне і успішне виявлення чинників, що впливають на стан злочинності можливе лише за умови максимального зосередження уваги на особистості злочинця, оскільки саме вона є ключовою фігурою кримінального правопорушення, основою всього механізму кримінально протиправної поведінки.

Залежно від соціально-історичних умов, вимог соціальної практики і рівня розвитку науки по-різному ставилося і вирішувалося питання, що таке особистість злочинця, чи є така категорія взагалі, у чому її специфіка, яка її роль у вчиненні кримінального правопорушення.

Вивчення поняття „особа злочинця” обумовлюється гострою потребою у чіткому розумінні складових елементів цього поняття, оскільки останнє є базовою категорією кримінології, невірне розуміння якої призводить до виокремлення несуттєвих детермінант злочинності.

Використовувати поняття особистість злочинця не відносячи його до якогось конкретного типу кримінально-правової класифікації кримінальних правопорушень є недоцільним. Це поняття слід досліджувати на підставі аналізу конкретних видів злочинності, адже саме індивідуальна кримінально протиправна поведінка дозволяє знайти спільні риси осіб, які скоюють правопорушення певного типу. У цьому процесі виявляються певні особистісні якості злочинців, особливості їх ціннісних установок, змісту мотивації, особливості емоційно-вольових властивостей.

Тому, на нашу думку, визначення кримінологічного поняття особистості злочинця в оптимальному виді має поєднувати в собі філософське визначення з характерними для злочинця властивостями й якостями. В результаті чого це поняття буде більш конкретизованим, що дозволить глибоко вивчати злочинність як суспільно небезпечне явища, досліджувати його динаміку та прогнозувати наслідки та в подальшому, дозволить розробити чітке визначення базової категорії кримінології – „особистість злочинця” та точно спрямовувати практичну роботу, зробити більш ефективною роботу щодо збирання та обробки інформації про конкретну особу, що вчинила злочин, в результаті чого розробити чіткі і доцільні методи, засоби протидії та попередження злочинності. З урахуванням викладеного вище, можна відзначити, що поняття „особистість злочинця” необхідно розглядати як: а) особистість індивіду, котрий вчинив конкретне кримінальне правопорушення; б) особистість окремих категорій (видів) злочинців (наприклад, убивць, корупціонерів та ін.); в) особистість злочинця взагалі. При цьому сама категорія „особистість злочинця” є багатогранною категорією, яка відображає соціально-демографічні та психологічні властивості особи як біологічної іс-

тоти, що має свободу вибору, але свідомо обирає таку поведінку, яка пов'язана із вчиненням суспільно небезпечного діяння.

Особи, які вчинили кримінальні правопорушення, відрізняються один від одного за демографічними, психологічними та іншими ознаками з одного боку, а з іншого – вони за тими ж ознаками схожі між собою і утворюють стійкі групи. Ця проблема розв'язується за допомогою класифікації та типології.

Якщо класифікація злочинців має на меті їх розподіл на групи й підгрупи за якісними та кількісними ознаками, ґрунтуючись на схожості й відмінності об'єктів, що класифікуються, де кожна з груп і підгруп посідає в системі щодо інших певне місце, то типологія порівняно з класифікацією перебуває на більш високому рівні абстракції, причому без чіткого фіксування відносин супідрядності груп об'єктів, фіксуючи те головне, без чого немає та не може бути особистості злочинця, розкриває внутрішні, стійкі зв'язки між істотними ознаками, тим самим сприяючи виявленню закономірностей, характерних для злочинця як типу. Наприклад, якщо злочинець вчиняє кримінальні правопорушення проти власності, то дуже мала ймовірність того, що ця ж особа буде вчиняти злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

Тому, задля повного всебічного вивчення особистості злочинця, пропонуємо теоретичну модель типології особистості злочинця за сферою скоєння кримінальних правопорушень, оскільки вони теж мають свої особливості, характер та способи вчинення:

1. Особистість злочинця, який вчинює насильницькі кримінальні правопорушення.

У кримінально-правовому розумінні кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи, волі, честі, гідності, особистої тілесної недоторканості, статевої свободи та статевої недоторканості є різнооб'єктними, але в кримінології такі кримінальні правопорушення є однорідними насильницькими і характеризуються агресивною поведінкою особи, тобто такою, коли при вирішенні конкретних життєвих ситуацій та соціальних конфліктів людина обирає насильницький спосіб їх розв'язання.

Кримінологічна характеристика особистості насильницького злочинця має певні відмінності від загальної характеристики особи злочинця, які виявляються залежно від того, який саме насильницькі кримінальні правопорушення вчинено: вбивство, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, зґвалтування, грабіж, розбій, хуліганство. Однак містять й загальні кримінологічні ознаки.

Традиційно більшу кількість злочинців зазначеної категорії складають особи чоловічої статі, оскільки чоловіки мають більші фізичні можливості, наприклад, щодо вчинення насильницького грабежу, розбою, тому у цій категорії злочинів жінки мають порівняно низький відсоток. Підкреслюється фізична слабкість більшості жінок. Дійсно, м'язова сила жінок у середньому на 10% менша, ніж у чоловіків, жінки вчиняють вбивства на побутовому ґрунті п'яних або сплячих чоловіків, які не можуть дати відсіч і тому вони їх не бояться.

Агресія завжди супроводжує вчинення насильницьких кримінальних правопорушень. В основі кримінальної агресії – ворожнеча і жага руйнування. Не рідко вона посягає на найважливіші людські блага – життя, здоров'я, честь, гідність, права людини, але об'єктами агресивних дій можуть бути речі чи природа, тобто місце існування людини. Агресія може бути спрямована на завдання як фізичного, так і морального страждання людини [1, с. 170-171].

Якщо проаналізувати насильницькі кримінальні правопорушення, що вчиняються в сім'ї, то слід констатувати, що найчастіше вони вчиняються особами середнього віку. Це пояснюється рядом причин, по-перше, саме в цьому віці, частіше за все, вже склалися сімейні відносини і народилися діти; по-друге, фізичний стан в цьому віці, як правило, не обтяжений певними серйозними хворобами, а, відповідно, дозволяє особі знаходитися в хорошій фізичній формі; по-третє, саме в

цьому віці люди частіше стикаються зі стресовими ситуаціями. Це вік, коли особа вже має певний досвід, розуміє, що багато з того, що вона мріяла збудувати в своєму житті не справдилося, особі хотілося б набагато більше, як наслідок такого психологічного стану стають агресивність, конфліктність і т.д. При чому, наявність вищої освіти не є гарантією негативного ставлення до насильства в цілому і стосовно членів своєї родини, проте, більшість науковців вважають, що більшість насильницьких злочинів у сім'ї вчиняється особами, що мають середню спеціальну освіту, що, у свою чергу, відображає рівень розвитку цих осіб [2, с. 126-127].

Залежно від спрямованості особи та характеру конкретної життєвої ситуації виокремлюють різні типи насильницьких злочинців. Так, випадковими є такі, поведінка яких, виражається неадекватною реакцією на конфлікт, що виник раптово або коли дії спрямовані на подолання інтенсивного групового тиску або коли особи замикаються на конфлікті, тобто їх дії спрямовані на завершення вже давно триваючого конфлікту у родині чи побутовому оточенні; негативно орієнтовані, дії яких пов'язані з відносно розвиненими негативними орієнтаціями, з наявністю попереднього досвіду протиправної діяльності. Стійкий („злісний”) тип складають такі, чиї навмисні злочинні дії в значній мірі втрачають ситуаційний характер. До вищезазначених типів особи насильницького злочинця можуть бути додані звичайні і професійні типи злочинців. Перші з них – раніше неодноразово брали участь у ліквідації міжнаціональних чи інших конфліктів, вчинюють кримінальне правопорушення під впливом звички до насильницької поведінки, придбаной в аналогічних ситуаціях. Другі – професійні кілери, які вчиняють на замовлення насильницькі злочини.

Особливий тип насильницького злочинця – вбивця. Існують різні типи вбивць: „випадкові” вбивці, сексуальні вбивці, вбивці-хулігани, вбивці-терористи, вбивці-найманці (кілери) тощо. Позбавлення життя іншої людини має серйозні психологічні наслідки для особи, яка скоїла його.

У кримінології найбільш представленими є наукові розробки, що стосуються серійних і сексуальних злочинців. До сексуальних вбивств відносять випадки протиправного позбавлення життя, які пов'язані з сексуальними переживаннями, сексуальними потягами і мотивами, сексуальним життям людини і його сексуальними стосунками. При чому факт зґвалтування або сексуального насильства може не бути домінуючим, але відображає певні установки особи злочинця, часто дитячі травми.

2. Осіб, які вчиняють *екологічні* кримінальні правопорушення, за ознакою адаптивної спрямованості, умовно поділяють на дві категорії – агресивно-деструктивних та адаптивних. Бажання до знищення приводить у дію ворожнечу та ненависть, сліпий гнів і моторошні насолоди жорстокістю. Людська агресивність дещо відрізняється емоційністю та екстремізмом дій та має деструктивний характер, оскільки агресор руйнує умови власного існування. незалежно від намірів та тимчасових вигод, отриманих у результаті нападів і руйнувань, адже людина – це суспільна істота [3, с. 9].

Проявом деструктивної агресії є екологічний вандалізм, який пояснюється тим, що замість того, щоб розправитись із джерелом фрустрації, деякі особи обирають за краще повністю знищити природні об'єкти, які до виникнення фрустрації не мали жодного стосунку. Найбільш типові злочини цієї категорії – знищення та пошкодження природних комплексів, узятих під охорону держави, знищення лісів шляхом підпалу, порушення режиму природно-заповідних об'єктів, жорстоке поводження з тваринами. За своїми ознаками екологічний вандалізм, має досить багато спільного з іншими агресивними злочинами, наприклад, посяганнями на особу та громадський порядок [4, с. 168-175].

Інша категорія екологічних вандалів „кримінального характеру” – бракон'єри, які, використовуючи різні технічні засоби для добування тварин (вибухові та отруйні речовини, електрострум), незрівнянно більше завдають шкоди довкіллю, ніж безпосередньо добувають. Домінуючою мотивацією осіб цього типу є корислива.

3. Особистість злочинця, який вчинює корупційні кримінальні правопорушення та кримінальні

правопорушення у сфері економіки.

Ця категорія правопорушників через низку об'єктивних та суб'єктивних чинників є найбільш латентною. Тому, слід зазначити, що в класичне уявлення про злочинця особистість корупціонера вписується дуже рідко.

Якщо говорити про саму особистість корупціонера, то переважна більшість таких людей є доволі комунікабельними людьми, легко встановлюють соціальні контакти, швидко втираються у довіру, вміло контролюють власну поведінку, поводять себе стримано. Основними причинами даної поведінки є чи то поставлена мета задоволення усіх своїх матеріальних потреб, чи то байдужість до інтересів інших людей, здириство і зажерливість, кар'єризм, брак духовного розвитку, заздрісність, схильність до ризику, жадоба накопичення і влади, амбіційність, користолюбство, культ грошей та матеріальних цінностей.

Суб'єктів корупційних кримінальних правопорушень можна розподілити на такі типи: „дрібний корупціонер” (ситуативний тип), „звичайний корупціонер”, „ініціативний корупціонер” та „злісний” (політичний). Перший, з вищезазначених типів, одержує неправомірну вигоду час від часу у незначних розмірах (окрім грошей це ще можуть бути різного роду продукти чи промислові товари) за вирішення щоденних життєвих проблем громадян. Даний тип корупціонера є найбільш поширеним, саме з ним найчастіше стикаються пересічні громадяни [5, с. 145-151].

4. Особистість злочинця, який вчинює злочини проти громадського порядку та моральності.

Важливе значення в комплексі кримінологічної характеристики осіб, які вчиняють кримінальні правопорушення проти громадського порядку та моральності, мають відомості щодо сфери їх інтересів і занять.

Особливої уваги заслуговують ті особи, які на момент вчинення кримінального правопорушення ніде не працювали та не навчалися. Неприйнятне ставлення до праці та схильність до паразитичного існування негативно позначаються на розвитку їх особистості, загострюють відносини з оточуючими й певною мірою обумовлюють вчинення злочинів у сфері моральності.

Хуліган прагне продемонструвати свою владу, відчуває насолоду від безкарності, прояву самотвердження. При вчиненні хуліганства спостерігається явна невідповідність приводу і реакції на нього. Майже всі прояви хуліганства відбуваються у стані алкогольного сп'яніння чи наркотичного збудження. Серед вуличних дебоширів переважають молоді люди, які діють, як правило, групами. Дії хулігана часто супроводжуються руйнуванням або знищенням майнових цінностей або вандалізм.

Згідно статистиці більшість осіб, що вчиняють кримінальні правопорушення цієї категорії, мають невисокий освітній рівень, але не можна однозначно стверджувати, що всі ці особи мають низький соціальний статус. Ці особи належать до різних сфер професійної людської діяльності.

Вважаємо, що найбільш конкретизованого виду набуває типологія, що максимально враховує ознаки і властивості особи злочинця, які роблять її схильною до кримінальних правопорушень певного виду, оскільки одна особа може постійно вчиняти подібні кримінальні правопорушення, перебуваючи на певній посаді пов'язаній з цією сферою (кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності, економіки, безпеки виробництва та ін.) чи то маючи певні чинники, що можуть сприяти (наявність автомобілю – кримінальні правопорушення проти безпеки руху, статус посадової особи дає можливість зловживати службовим становищем – це кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності, корупційні кримінальні правопорушення).

Бібліографічні посилання:

1. Головкін Б.М. *Корислива насильницька злочинність в Україні: феномен, детермінація, запобігання: монографія*. Харків, 2011. 440 с.
2. Іванов Ю.Ф. *Кримінологія. Навч. посіб.* Ю.Ф. Іванов., О.М. Джужа. Київ, 2006. 264 с.

3. Мельник О.В. *Запобігання злочинам щодо забруднення довкілля в Україні: монографія*. Київ, 2014. 178 с.
4. Гумін О.М. *Кримінально-насильницька поведінка проти особи: монографія*. Львів, 2009. 359 с.
5. Користін О.Є. *Актуалізація економічної кримінології*, Вип. 1(74), Київ, 2011. с. 145-151.

CUPRINS:

ȘEDINȚA ÎN PLEN

(ședința I)

1.	BUJOR Valeriu – CRIMINOLOGIA: ÎNTRE NECESITATE ȘI IGNORANȚĂ	5
2.	BEJAN Octavian – DESPRE CONTRIBUȚIA CRIMINOLOGULUI VALERIU BUJOR LA ÎNTEMEIEREA CRIMINOLOGIEI AUTOHTONE	11
3.	CASIAN Sergiu – O CONCEPȚIE CRIMINOLOGICĂ DESPRE PURTĂRILE ASOCIALE, ANTISOCIALE ȘI CRIMINALE	15
4.	ŻYWUCKA-KOZŁOWSKA Elżbieta – FORENSIC-CRIMINAL PROFILE AND IT'S USEFULNESS IN IDENTIFYING THE PERPETRATORS OF WAR CRIMES	28
5.	КУЛИК Людмила – КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИСТОСТІ ОКРЕМИХ ТИПІВ ЗЛОЧИНЦІВ	35
6.	PREDĂ Aura Marcela – PREVENIREA VICTIMIZĂRII – REPERE TEORETICE ȘI PRACTICE	40
7.	BOROVYK Andrii – THE THREAT OF VIOLENCE IN PART 3 OF ARTICLE 342 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE: URGENT ISSUES OF LAW ENFORCEMENT	48
8.	COJUHARI Vladislav – HUB-UL DE SECURITATE AL UNIUNII EUROPENE – SIGURANȚA FLANCULUI ESTIC A UNIUNII EUROPENE	50

ȘEDINȚA ÎN PLEN

(ședința II)

1.	MUSTEA Gheorghe – JURISPRUDENȚA ȘI MUZICA – EXTREME CARE SE ATING	57
2.	BRÎNZA Serghei, STATI Vitalie – TENTATIVA ÎN CAZUL UNOR CATEGORII DE INFRAȚIUNI: DEMONTAREA STEREOTIPURILOR	59
3.	PORUBIN Roman – ABORDĂRI JURIDICE CONTEMPORANE PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATerea FENOMENULUI DE OBTINERE FRAUDULOASĂ ȘI DELAPIDARE A FONDURILOR EXTERNE	65
4.	SÎLI Vitalie – INFRAȚIUNE CU CARACTER TERORIST: REGLEMENTARE ȘI ABORDARE CONCEPTUALĂ	71
5.	BOTNARU Gheorghe – UNELE CONSIDERAȚII PRIVIND CONCEPEREA ACTIVITĂȚII DE PREVENIRE CRIMINOLOGICĂ	75
6.	ȚURCAN Serghei – JURISPRUDENȚA CURȚII CONSTITUȚIONALE A REPUBLICII MOLDOVA ÎN DOMENIUL PREVENIRII CRIMINALITĂȚII	80
7.	COSTACHI Gheorghe, IACUB Irina – CRIMINOLOGIA ȘI CRIMINOLOGUL: PILONII FUNDAMENTALI AI POLITICII ANTICRIMĂ A STATULUI	87
8.	ГУЦУЛЯК Виктор, ВЕСЕЛЫЙ Валеріан – АДМІНІСТРАТИВНА ДЕЛІКТОЛОГІЯ – САМОСТЯТЕЛЬНАЯ ОТРАСЛЬ ПРАВОВЫХ НАУК ИЛИ ПРЕДМЕТ КРИМИНОЛОГИИ?	92
9.	STAMATIN Ștefan – CERCETAREA SISTEMICĂ ȘI SISTEMATICĂ (CRIMINOLOGICĂ) A CONTRAVENȚIONALITĂȚII	102
10.	ПЕРЦЕВ Р.Б., НУГЕР А.Р. – ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ РОЗВІДКИ ПРИ РОЗКРИТТІ ЗЛОЧИНІВ	112
11.	GLAVAN Boris – REFLECȚII PRIVIND RAPORTUL DINTRE CRIMINOLOGIE ȘI ACTIVITATEA SPECIALĂ DE INVESTIGAȚII	115
12.	TIGHINEANU Alexandra – IMPACTUL CRIZELOR ASUPRA CRIMINALITĂȚII	120

SECȚIUNEA I

CRIMINOLOGIE ȘI PREVENIREA CRIMINALITĂȚII

(panelul „A”)

1.	BUGA Larisa – UNELE ASPECTE CU PRIVIRE LA DETERMINAREA COSTULUI CRIMINALITĂȚII	125
2.	IONAȘCU Vitalie, FRUNZĂ Alexandru – CRIMINALITATEA ÎN MEDIUL RURAL	131
3.	LEȘ Alin – CONTEAZĂ EVALUAREA FANTASMELOR SEXUALE ÎN INFRAȚIUNEA DE VIOL? O ABORDARE REVOLUȚIONARĂ ÎN MĂSURAREA SEXUALITĂȚII: CEFS	138
4.	MOSTOVEI Tatiana – FACTORI CORUPȚIBILI ASOCIAȚI CU PRACTICILE DE ANGAJARE ÎN ENTITĂȚILE DE INTERES PUBLIC DIN REPUBLICA MOLDOVA	142
5.	SÎRBU Uliana – SISTEME INOVATIVE PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATerea CRIMINALITĂȚII	146
6.	SPÎNU Igor, SPÎNU Oleg – PREVENIREA ȘI COMBATerea CRIMINALITĂȚII INFORMATICE PRIN COOPERARE LA NIVEL NAȚIONAL ȘI INTERNAȚIONAL	152
7.	TATAR Olga – APPROACHES TO CLASSIFICATION AND TYPOLOGY OF CRIMINALS: CRIMINOLOGICAL ASPECT	157
8.	TATAR Olga, MIHALACHE Iurie – ANALYSIS, CLASSIFICATION AND TYPOLOGY OF CRIMINALS	164
9.	TULIAKOV Viacheslav – UKRAINIAN MIGRANTS AS VICTIMS (TRENDS IN EUROPEAN VICTIMIZATION)	169
10.	URSU Veaceslav – IMPACTUL NEGATIV AL CORUPȚIEI PRIN PRISMA EFECTELOR ȘI CONSECINTELOR SALE	175
11.	ДЕРЕВ'ЯНКО Наталія – КРИМІНОЛОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ПРОФІЛАКТИКИ ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	180
12.	КЕРНЯКЕВИЧ-ТАНАСІЙЧУК Юлія – ЗАПОБІЖНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ПОЛІТИКИ	183
13.	КИРИЧЕНКО Олександр – КРИМІНОЛОГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ ПОЗИТИВНОЇ ТА СУПУТНОЇ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК ЇЇ БАЗИСНИХ ОСНОВНОГО І ДОДАТКОВОГО ВИДУ	185
14.	КОНОПЕЛЬСЬКИЙ Віктор, АГАПОВА Каріна – ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ МОЛОДІЖНИМИ УГРУПОВАННЯМИ	189
15.	ЛАНЦЕДОВА Юлія – КРИМІНОЛОГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ, СПІВВІДНОШЕННЯ ТА ПЕРЕЛІКУ ФУНКЦІЙ ОРГАНІВ ПРАВОПОРЯДКУ	193
16.	ЛУКАШЕВИЧ Сергій, САЛАЄВА Каріна – ПАРАДИГМАЛЬНІ ЗРУШЕННЯ В МЕТОДОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ КРИМІНОЛОГІЇ	197
17.	НЕЛЕДВА Наталія – ВІКТИМНА ПОВЕДІНКА ПОТЕРПІЛОГО ЯК УМОВА СКОЄННЯ ЗЛОЧИНУ	202
18.	ПОДКОВЕНКО Тетяна – ЗЛОЧИНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ	205
19.	СИМАНОВА Світлана – ОСОБИ ПОХИЛОГО ВІКУ, ЯК ЖЕРТВИ ЗЛОЧИННОГО ПОСЯГАННЯ ТА ПРОЯВИ ЇХ ВІКТИМНОЇ ПОВЕДІНКИ	209
20.	СЛІНЬКО Сергій – КРИМІНАЛЬНІ РЕПРЕСІЇ: ЗАВДАННЯ ТА МЕТА	213
21.	СТУПНИК Ярослав, ЩЕРБАКОВА Ганна – КРИМІНАЛЬНЕ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЗА ТОРГІВЛЮ ЛЮДЬМИ	216
22.	ШЕВЧУК Тетяна – ДО ПИТАННЯ ПРО ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ НАУКИ В УКРАЇНІ	220